

पंचारामा उपवनानियस्मिन् नवद्वाराणि प्राणच्छिद्राण्यस्मिन् एकः प्राणः पालोयस्मिन् त्रीणि पृथिव्यग्नेजांसि कोष्ठानि प्राकारायस्मिन् षट्
ज्ञानेन्द्रियमनांसि कुलानि अभीष्टविषयसमर्पकावणिजोयस्मिन् पंचविपणाहृदाः कर्मेन्द्रियाण्यस्मिन् पंचभूतानि प्रकृतिः उपादानकारणयस्य
स्त्रीबुद्धिरेव धवः पतिः स्वामिनीयस्मिन् ॥ ५६ ॥ स्वयमेवेमं श्लोकं व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्था इति षट्कुलमिति एकपालमिति च स्पष्टत्वात् न व्याख्यातम्
॥ ५७ ॥ भूतान्येव प्रकृतिरुपादानयस्य स्त्री धवमित्यस्य व्याख्यानम् शक्तिरधीशायस्य तद्वशः सन्नित्यर्थः ॥ ५८ ॥ स्पष्टः अभिभूतः अतो न वि
द्यते श्रुते ब्रह्मत्वे स्मृतिर्यस्य ॥ ५९ ॥ तत्त्वमुपदिशति नत्वमिति चतुर्भिः सुहृत्पतिः नवद्वारे पुरेययारुद्धोऽसितस्याः ॥ ६० ॥ पुमांसं पूर्वजन्मनिय

पंचारामं नवद्वारमेकपालं त्रिकोष्ठकम् ॥ षट्कुलं पंचविपणं पंचप्रकृतिस्रीधवम् ॥ ५६ ॥ पंचेन्द्रियार्था आ
रामाद्वारः प्राणानवप्रभो ॥ तेजोऽवन्नानिकोष्ठानिकुलमिन्द्रियसंग्रहः ॥ ५७ ॥ विपणस्तु क्रियाशक्तिर्भूतप्र
कृतिरव्यया ॥ शक्त्यधीशः पुमांस्त्वत्रप्रविष्टो नावबुध्यते ॥ ५८ ॥ तस्मिंस्त्वं रामया स्पृष्टोरममाणोऽश्रुतस्मृ
तिः ॥ तत्संगादीदृशीं प्राप्तोदशां पापीयसीं प्रभो ॥ ५९ ॥ नत्वं विदर्भदुहितानायं वीरः सुहृत्तव ॥ नपतिस्त्वं पु
रंजन्यारुद्धो नवमुखेयया ॥ ६० ॥ मायाद्येषामया स्पृष्टाय तु पुमांसं स्त्रियं सतीम् ॥ मन्यसे नो भयं यद्वै हंसौ प
श्चावयोर्गतिम् ॥ ६१ ॥ अहं भवान्न चान्यस्त्वं त्वमेवाहं विचक्ष्वभो ॥ न नौ पश्यंति कवयश्छिद्रं जातु मनाग
पि ॥ ६२ ॥ यथा पुरुष आत्मानमेकमादर्शचक्षुषोः ॥ द्विधा भूतमवेक्षेत तथैवांतरमावयोः ॥ ६३ ॥ एवं स
मानसो हंसो हंसेन प्रतिबोधितः ॥ स्वस्थस्तद्व्यभिचारेण नष्टामाप पुनः स्मृतिम् ॥ ६४ ॥

दमन्यथा इदानीं च सतीं श्रेष्ठां स्त्रियं यन्मन्यसे एषामाया यत उभयमपि वस्तुतो नास्ति यस्मादावाहंसौ शुद्धौ नौ आवयोर्वक्ष्यमाणा गतिस्त्वरूपं पश्य
॥ ६१ ॥ तत्त्वं पदार्थयोश्चिदंशे नैक्यमाह अहमेव भवान् उपचारं वारयति न चान्य इति व्यतिहारोपदेशः उक्ताभिप्रायः छिद्रमंतरम् ॥ ६२ ॥ त
र्हि कथमावयोरज्ञत्वसर्वज्ञत्वादिभेदस्तत्राह यथेति आत्मानं देहमादर्शं निर्मलं महान्तं स्थिरं चावेक्षेत परस्य चक्षुषि च तद्विपरीतम् विद्याविद्योपाधि
कृतो धर्मभेद इत्यर्थः ॥ ६३ ॥ एवं नारदवाक्यम् एवमुना प्रकारेण समानसो हंसः क्षेत्रज्ञः हंसेन परमात्मना बोधितः सन् स्वस्थः आत्मनि स्थितः
सन् चिरंध्यात्वा तद्व्यभिचारेणेश्वरवियोगेन विषयाभिलाषबुद्ध्या नष्टां स्मृतिमहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानं पुनः प्राप्तवान् ॥ ६४ ॥